

אברהם אבינו היה מהפכן ששינה את פני האנושות.
 אברהם אבינו היה הראשון שלימד אותנו שאלוקים מאמין באדם.
 אברהם אבינו ראה את הטוב בלוט ולכן לקח אותו במסעו.
 אברהם אבינו ראה את הטוב אפילו בעובדי אלילים והתייחס אליהם בכבוד.
 אברהם אבינו האמין בטוב בעולם ולכן נלחם להצלת עשוק מיד עושקו ונגד הרוע
 שהשתולל בעולם ויצא להילחם נגד ארבעת המלכים.
 אברהם אבינו האמין בפוטנציאל לשינוי לטובה של סדום וביקש להציל את העיר בעבור
 עשרה אנשים צדיקים אם אכן ימצאו כאלה בעיר.
 אברהם אבינו ראה את הטוב בהגר ובישמעאל ולכן התקשה מאוד להיפרד מהם.

חז"ל מלמדים אותנו שכל מי שיש בו עין טובה הוא מתלמידיו של אברהם אבינו, (אבות ה, יט): "כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו, מתלמידיו של אברהם אבינו. ושלושה דברים אחרים, מתלמידיו של בלעם הרשע. עין טובה, ורוח נמוכה, ונפש שפלה, מתלמידיו של אברהם אבינו".

אברהם אבינו נפעל מהמציאות האלוקית שבקרבו, וממילא גם העין שלו מתבוננת במציאות במבט אלוקי, ורואה דברים שלא ניתן לראותם במבט אנושי רגיל. מכאן נובעת אהבת הבריות הגדולה של אברהם אבינו, אברהם רואה את כל הבריות כבעלות צלם אלוקים,

רבי שמעון בן יוחאי מלמדנו: אבן טובה היתה תלויה בצוארו של אברהם אבינו, שכל חולה הרואה אותו מיד מתרפא, ובשעה שנפטר אברהם אבינו מן העולם – תלאה הקב"ה בגלגל חמה" (ב"ב, טז, ב) מה היה טיבה של אבן זו ומדוע נרפאו כל הרואים אותה? אברהם אבינו ראה את הטוב בכל אדם והאמין שכל אדם הוא אבן טובה שאולי זקוקה קצת לליטוש ולהבנה שאלוקים אוהב אותו וברא אותו באופן מיוחד עם תפקיד שרק הוא יכול לבצע. אברהם אבינו לימד את כולם לראות בתוכם את הטוב. ניתן לומר שה"אבן הטובה" שהיתה תלויה בצוארו של אברהם אבינו, היתה אבן מלוטשת שכל אדם היה רואה בה את השתקפות הטוב שבתוכו. ולכן, כל מי שראה את הטוב בעצמו "התרפא" מהייאוש ומראיה שלילית לגבי עצמו והעולם.

ישנו סיפור מפורסם על רבי ישראל מסלנט, שהלך ברחוב בשעת ערב מאוחרת וראה אור דולק בבית מלאכה. נכנס פנימה וראה סנדלר שוקד על מלאכתו לאור נר. שאל אותו רבי ישראל: מדוע אתה עובד בשעה מאוחרת כל כך? כשכל שכניך כבר סגרו מזמן את בית מלאכתם? ענה הסנדלר: הנר עדיין דולק! – וכל עוד הנר דולק אפשר עוד לתקן! אמר רבי ישראל: מכאן אפשר ללמוד מוסר גדול, כל עוד שהאדם חי, כל עוד נר ה' נשמת אדם מאירה בו – אפשר עוד לתקן! כך אברהם אבינו האמין בנקודה הפנימית בכל אדם וביכולת להביא לתיקונה, ולכן מנסה ללמד זכות על אנשי סדום וניסה להצילם.

אחד מחידושי הגדולים של רבי נחמן מברסלב הוא שהאמון בטוב באדם פועל על המציאות "ועל ידי זה שמוצא בו מעט טוב ודן אותו לכף זכות, על ידי זה מעלה אותו באמת לכף זכות, ויכול להשיבו בתשובה" (ליקוטי מוהר"ן, רפב).

בדורנו שלנו, זכה יהודי יחיד ומיוחד לחיות מידה זו של עין טובה במלוא עוזה – הלא הוא ר' שלמה קרליבך ז"ל, שהסתלק מן העולם בט"ו מרחשוון התשנ"ה. ר' שלמה קרליבך ידע להאיר את הטוב בכל יהודי, לראות את הטוב בכל אדם ואפילו במצבים הקשיים ביותר.

מנהיגים יקרים,

כממשיכי דרכו של אברהם אבינו אנו למדים על החובה הגדולה ללמד זכות, לחפש את נקודת הטוב הפנימית, הנובעת מצלם אלוקים שבאדם, ולא להתבונן על החיצוניות הנראית כשלילית. "מעשה אבות סימן לבנים" – נדבק במידתו של אברהם אבינו, שלימד זכות אפילו על רשעי סדום, נשתדל לגלות בנו, בתלמידנו ובכל הסובבים אותנו את היכולת של ראיית הצדק והטוב ולהוציאן אל הפועל. לגלות את נקודות הטוב הקיימות בבריאה כולה, ובוודאי: "מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך".

ובשדה החינוכי: נבקש לאור עבודת המידות שכתבנו עליה, לחזק ולעודד את השתתפות תלמידנו כולם בתוכנית השתלמות המידות המצוינתל

באתר המנהל כאו ממש תמצאו את כל פרטי ושיעורי תוכנית מידות הינה תוכנית מיוחדת להעמקת הלמידה בנושא המידות בהכוונה וליווי של הרב דוד חי הכהן שליט"א.

ב קישור הזה ישנו שיעור מיוחד "לב טוב" בדרכו של אברהם אבינו: מבט ועשייה ללב טוב (בין אדם לעצמו).

את התוכנית מלווה השתלמות מלמדים, באתר מובאות ההקלטות של השיחות עם הרב דוד חי הכהן, הרב עמוס נתנאל, הרב אלי עטיה ועוד

שבת שלום ומבורך

שושנה נגר